
LOGISTIKA V OZBROJENÝCH SILÁCH NĚKTERÝCH STÁTŮ

(pokračování)

LOGISTIKA V PROCESU VÝSTAVBY 5. STRUKTURY POZEMNÍHO VOJSKA SRN

V ozbrojených silách SRN se připravuje a dá se říct, že již uskutečňuje nejrozsáhlejší reorganizace od vzniku Bundeswehru v roce 1955. Tato reorganizace zahrnuje všechny složky Bundeswehru, vychází z nových úkolů, ze snižování početních stavů a potřeb obrany nových spolkových zemí. Reorganizované ozbrojené síly s podstatně redukovanými vstupy musejí zabezpečit obranu státu.

Výkonný logistický systém je jedním z nezbytných předpokladů zajištění účinné obrany státu. Musí spolehlivě zabezpečovat potřeby v míru, v krizové situaci i v případném ozbrojeném konfliktu. V míru je úkolem logistiky udržovat a obnovovat materiální a bojovou připravenost ozbrojených sil, v krizové situaci zabezpečit přechod na vyšší stupně připravenosti, za války operativně zabezpečovat požadavky ozbrojených sil.

Součástí logistického systému je činnost průmyslových podniků ve prospěch ozbrojených sil. Snížení stavu armády tak o jednu třetinu může způsobit, že dojde ke zvýšení požadavků, právě na tuto část průmyslu. Vojenští odborníci ještě mimo to prohlašují, že se zvyšují podstatně rizika závislosti armády na průmyslu.

Význam logistiky výrazně stoupne v situacích krizového managementu, při rozpoznání, kontrole a omezování konfliktů. V případě vzniku bezpečnostních rizik bude různá potřeba času na politická jednání (řešení konfliktu). Také proto je v nové struktuře různě odstupňován početní stav, schopnost rozvinutí, mobilnost, pružnost a výzbroj svazků, útvarů a jednotek Bundeswehru.

Při reorganizaci jsou proto nově stanoveny i požadavky na konkrétní úkoly logistických systémů. Logistika, plánovaná pro novou strukturu Bundeswehru musí přihlížet k:

- * základním rámcovým podmínkám bezpečnostní politiky,
- * částečně změněným úkolům ozbrojených sil,
- * variabilitě času, který je k dispozici pro přípravu,
- * rozšíření logistického prostoru Německa,
- * možnosti použití Bundeswehru mimo vlastní teritorium,
- * odstupňování pohotovosti a početního stavu svazků, útvarů a jednotek (v rámci kategorií ozbrojených sil),
- * snižování disponibilních zdrojů, včetně rozpočtu a počtu osob,
- * hospodaření s materiálem bývalé NLA NDR,
- * nutnosti a možnostem podpory německého průmyslu.

Úkoly logistiky pro příští roky vycházejí zejména z porovnání logistických požadavků různých kategorií ozbrojených sil. Svazky a útvary stálé připravenosti vyžadují v rámci plnění úkolů krizového managementu jinou koncepci zásobování a technického zabezpečení než svazky a útvary nasazované po delší přípravě při využití dodatečných civilních kapacit pro materiální a technické zabezpečení.

Zvláštní pozornost logistiky je věnována zabezpečení velení. Při vybavování hardware i pro rozvoj logistických postupů zpracování dat jsou prosazovány prostředky elektronického zpracování dat.

Zavádění výzbroje na bázi progresivních technologií bylo umožněno vysokou výkonností německého průmyslu. Snižování početního stavu ozbrojených sil si vynutí přesun logistických úkolů do jiných oblastí. Tento tlak má i svou vlastní, finančně zdůvodněnou logiku. Přestože se nepříznivý poměr provozních nákladů a investic dále negativně mění (klesají výdaje na provozní náklady), je zapotřebí nalézt cestu k dosažení únosného poměru, který by zabezpečoval dostatek

investic pro Bundeswehr, jako předpoklad pro účinnou průmyslovou podporu ozbrojených sil.

Pro zabezpečení dostatečné průmyslové podpory ozbrojených sil by mělo platit:

- * průmyslová podpora se musí pohybovat v rámci logistických koncepcí, odvozených z operačních plánů ozbrojených sil, nesmí omezovat velení a rozhodování v ozbrojených silách,

- * průmyslová podpora nemá konkurovat logistickým úkolům ozbrojených sil.

Udržování výzbroje Bundeswehru na vysoké soudobé úrovni může zaručit především dostatečně vysoký podíl investičních výdajů vojenského rozpočtu (uvádí se tak zhruba 30 %). Je nutné, aby se dosáhlo snížení provozních nákladů (včetně nákladů na technické zabezpečení) a vhodně kompenzovat snížení početních stavů.

Přední odborníci z oblasti logistiky připravili návrhy redukce nákladů na údržbu a ošetřování, a to na:

- Hospodárné využití civilních zdrojů a kapacit. Jako předpoklad pro připravenost ozbrojených sil je nutné při tom udržovat na vysoké úrovni technické dovednosti vojenských obsluh.

- Využití možností racionalizace, zejména vyloučením systému dílčího zásobování zavedeného v obchodu, upuštěním od několikastupňového skladování, omezením sortimentu náhradních dílů a centralizací úkolů logistiky.

Především se budou racionalizovat postupy, které se opírají o zpracování dat, analýzy logistických potřeb, proces standardizace vojenské techniky, systém plánování pomoci při zavádění nových prostředků a zařízení. Rovněž postupy, které se opírají o systém dlouhodobého plánování technického zabezpečení a koordinaci plánů na pracovištích Bundeswehru a průmyslu i diagnostiku a prognostiku potřeb s využitím datových systémů (včetně expertních ke zjišťování poruch).

Dále je nutné zabezpečit kompatibilitu mezi průmyslem a ozbrojenými silami, redukovat dosud široký sortiment používaných typů a zařízení, mezery v pokrytí logistiky řešit nákupy a zdokonalit využití průmyslových podniků u malých sérií (při technickém ošetřování a opravách dopravních letounů u civilních aerolinií apod.).

Navrhuje se rovněž snížit počet periodických prohlídek ve prospěch operativních potřeb technického zabezpečení, vytvořit podmínky pro celkové snížení vojenských i průmyslových opravárenských kapacit a zavést opatření ke zvýšení hospodárnosti průmyslové výroby a spolehlivosti a opravitelnosti výrobků. Je tedy nutné hledat vhodné integrace těchto provozů.

Ozbrojené síly se bez podpory německého průmyslu, která je uznávaným základem logistiky, neobejdou. Tato skutečnost není dosud dostatečně právně podložena. Průmyslovou výrobu je třeba trvale hodnotit z hlediska financování a hospodárnosti.

Kalkulace nákladů na celou dobu životnosti systémů a zařízení nemůže ještě prokázat přímé úspěchy při snižování provozních nákladů. Soubor nástrojů pro ovlivňování nákladů v době životnosti se jeví jako vhodná možnost řešení.

Soběstačnost logistiky Bundeswehru definovaná jako schopnost splnit všechny logistické úkoly vojenskými prostředky není možná. Soběstačnost jako schopnost velet a přijímat rozhodnutí ve všech záležitostech logistiky je ale nezbytná.

K současným problémům logistiky Bundeswehru je možné přijmout následující závěry:

● Logistické požadavky ozbrojených sil jsou zatím pouze částečně přizpůsobeny novým úkolům ozbrojených sil. Na základě různých úkolů se liší logistické požadavky jednotlivých druhů ozbrojených sil a příslušné vypracované koncepce. Bundeswehr je veden k využívání a udržení výkonnosti průmyslových kapacit a technologických kompetencí.

● Schopnost rozvinout se, odborné kompetence ke stanovení nových požadavků na vyzbrojování, schopnost spolupráce s průmyslem, rychlé zabezpečení a spolehlivá logistika vyžaduje přiměřené logistické schopnosti ozbrojených sil ve všech rovinách technického zabezpečení.

● Průmyslová podpora ozbrojených sil musí být k dispozici v míru, v době krize i za války a musí trvale uspokojovat provozní požadavky, z vojenského hlediska je ohraničena vojenskooperačními požadavky a právním řádem. Průmyslová činnost ve prospěch ozbrojených sil musí být financována státní správou. Budoucí vyšší využití logistických činností průmyslu předpokládá celkové snižování provozních nákladů.

Pro zabezpečení obrany státu musí Bundeswehr a průmysl úzce spolupracovat. Ukazuje se, že nelze obhajovat dosavadní pozice jen proto, že se osvědčily v minulosti. Tyto pozice je nutné přehodnotit, protože se mění rámcové podmínky pro budoucí logistiku Bundeswehru.

V rámci přechodu na 5. organizační strukturu pozemního vojska je plánováno snížení počtu příslušníků logistických útvarů a jednotek (vojáků) od stupně brigády výše téměř o 40 % (z 58 na 36 tisíc). To vyžaduje výrazně racionalizovat systém logistiky. Mezi připravovaná a postupně zaváděná racionalizační opatření patří:

▲ Omezení provozu vojenské techniky v míru. Vojenské zkoušky prokázaly, že pro zabezpečení výcviku postačí jen část organické techniky. Inspektor pozemního vojska rozhodl snížit stupeň využívání zbraňových systémů a pásových vozidel na 50 % a zbytek uložit.

▲ Postupný přechod na koncepci dlouhodobého ukládání vojenské techniky (na dobu nejméně pěti let) při minimálních nárocích na technické zabezpečení. Podle konkrétních možností se mají využít sklady techniky s řízenou vlhkostí, budovy a přístřešky s řízenou vlhkostí a při uložení na volných plochách obaly s vysoušecím zařízením.

▲ Širší využívání trenažérů a simulátorů z hlediska kvantity i oblastí výcviku. Kromě trenažérů pro řidiče (zavedených poprvé před patnácti lety) se mají využívat zejména střelecké trenažéry a simulátory a simulátory bojové činnosti. Přes počá-

teční vyšší pořizovací náklady se tak dosáhne značných úspor pohonných hmot, sníží se náklady na technické zabezpečení a škody na životním prostředí.

▲ Zavedení systému hospodaření s rozšířenou pravomocí velitelů. V pravomoci velitelů až do stupně praporu má být hodnocení finančních a materiálových dopadů výcvikových rozkazů a nařízení s možností úspor nákladů a materiálu.

Mezi účinná racionalizační opatření patří využití kapacit civilního sektoru v systému technického zabezpečení pozemního vojska. Civilní dílny a opravy v SRN zajišťují již nyní značnou část opravy techniky pozemního vojska. Na civilní sektor připadá přes 50 % celkového objemu prací technického zabezpečení a přibližně 75 % generálních oprav vojenské techniky. Počítá se s rozšířením využití civilních kapacit pro další úkoly:

- * technické zabezpečení kolových vozidel (s výjimkou některých speciálních vozidel),
- * technické ošetřování tanků a bojových vozidel pěchoty,
- * opravy skupin a podskupin,
- * opravy vyššího stupně u složitých kompletů zavedených v malých počtech,
- * technické zabezpečení výcvikových zařízení.

Možnosti širšího využití civilních kapacit jsou ověřovány. Od roku 1991 probíhá ověřování systému technického ošetřování tanků LEOPARD 2 čtyř tankových brigád civilními dodavateli. Rovněž se ověřuje systém zásobování bojového vozidla pěchoty MARDER náhradními díly od civilních dodavatelů. O rozsahu dalšího využívání civilních kapacit bude rozhodnuto na základě výsledků ověřovacích zkoušek. Při nahrazování vojenských kapacit civilními se objevují některé problémy:

- zajišťování oprav civilním sektorem je nutné sladit s požadavky na připravenost ozbrojených sil,
- je nutné přihlídnout k omezením vyplývajícím ze zákonných norem, zvláště pro případ krizového a válečného stavu,
- podle rozborů vojenského letectva jsou náklady na jednu normohodinu oprav v civilních závodech vyšší než náklady ve vojenských opravárenských zařízeních.

V 5. struktuře pozemního vojska předpokládá nová koncepce týlového zabezpečení výrazné soustředění sil a prostředků pozemního vojska na třech stupních vele- ní:

- armádní sbor (teritoriální velitelství) s logistickou a zdravotnickou brigádou,
- divize (velitelství vojenského okruhu) s plukem oprav techniky, zásobovacím plukem, zdravotnickým plukem a s nemocničním útvarem,
- útvary a samostatné jednotky s organickými součástmi technické, zásobovací a zdravotnické služby.

Nová koncepce týlového zabezpečení vychází z vyšší racionalizace provozu a širšího využití služeb civilního sektoru. Značná pozornost je věnována mobilizační připravenosti útvarů k plnění úkolů v rámci zabezpečení vojsk NATO hostitelskou zemí.

Pro zabezpečení požadavků vedení soudobého boje bylo vytyčeno pět hlavních oblastí vývoje a zavádění nové výzbroje pro pozemní vojsko:

- prostředky aktivního průzkumu dalekého dosahu se systémy velení a řízení zejména malých jednotek na velkou vzdálenost,
- přesné dělostřelecké systémy se speciální municí,
- zatarasovací a mobilní minovací prostředky,
- vysoce pohyblivé obrněné transportéry pro přepravu živé síly s velmi účinnou výzbrojí,
- rozsáhlé zavádění trenažerů a simulátorů pro výcvik všech odborností.

První zkušenosti jednoznačně ukazují, že souběžně s modernizací preferované výzbroje je nutné modernizovat i prostředky jejich týlového a technického zabezpečení. K zamezení nadměrného růstu požadavků v materiální oblasti stanovilo pozemní vojsko zásady modernizace:

* Neprojednávat návrhy modernizace výzbroje dříve v parlamentu než na ministerstvu obrany.

* Udržovat stávající vojenskou techniku v provozuschopném stavu a zvyšovat její bojovou hodnotu.

* Upřednostnit objednávky vojenské techniky pro novou organizační strukturu pozemního vojska a včas stanovit požadavky na vývoj přepravních obrněných prostředků, objednávat pro potřeby výcviku konvenční munici a nové typy munice skladovat.

* Pokračovat v hlavních výzkumných a vývojových projektech.

Snížení stavu pozemního vojska na území bývalé NDR o 40 % si vyžádá omezení stavů v posádkách a objektech a zrušení některých posádek. Má se dbát na optimální využití existující infrastruktury s minimem nákladných oprav objektů a výstavby nových.

Novou výstrojní koncepci je podle zkušeností Bundeswehru účelné realizovat přibližně každých deset let. V rámci projektu polní výstroje pro 90. léta se má zlepšit řada vlastností polní výstroje: maskovací a izolační vlastnosti, ochrana proti střepinám, odolnost proti tepelnému záření a působení ohně. Nová polní výstroj má umožnit lepší pohyblivost vojáka a pohodlné nošení. Do souprav polní výstroje mají být zařazovány nově vyvinuté i zavedené osvědčené prostředky. Mezi nové vyvinuté součástky patří:

- přilba z umělé hmoty s dokonalejšími ochrannými vlastnostmi a maskovací povlak na přilbu oboustranně použitelný (z jedné stany pro zasněžený terén),

- protistřepinová vesta nové koncepce a protistřepinové brýle (vývoj brýlí ještě v té době nebyl ukončen),

- letecká kombinéza, doplňková kombinéza pro řidiče obrněných vozidel z nehořlavých vláken, polní stejnokroj z polyesteru a bavlny v maskovacím provedení.

Původně plánované zavedení integrovaného systému mechanizované překládky, skladování a přepravy MULTI, bylo přeloženo z roku 1992 až na rok 1998 přesto, že význam MULTI se zvyšuje i v důsledku plánovaného snižování početního stavu zásobovacích jednotek pozemního vojska. Výhledově se počítá

s využitím systému MULTI pro přepravu ženijních min, mostních souprav, náhradních dílů a cisteren. Systém MULTI má tyto hlavní prvky:

- terénní nákladní automobil 8x8 civilní konstrukce, určen pro jízdu po silnicích, zpevněných i nezpevněných cestách (typ dosud není určen) za všech povětrnostních podmínek,
- manipulační zařízení pro plošiny,
- speciální vyměnitelné plošiny pro raketometnou munici (vývoj byl již ukončen),
- vyměnitelné plošiny o nosnosti 14 t pro dělostřeleckou munici a jiné náklady.

Přednostně byla naplánována výroba 380 vozidel s manipulačním zařízením a speciálními plošinami pro raketometnou munici, následovat má výroba 4500 vozidel s manipulačním zařízením a 22 500 plošin o nosnosti 14 t. O rozsahu snížení potřeby v rámci plánované reorganizace nebylo rozhodnuto. Dohoda mezi SRN, USA a Velkou Británií předpokládá společné využívání plošin.

LOGISTIKA V OZBROJENÝCH SILÁCH FRANCIE

Plán reformy ozbrojených sil **Armáda 2000** je první realizační částí plánu racionalizace organizace nové operační infrastruktury francouzských ozbrojených sil **ORION**. Základní myšlenkou plánu **ORION** je omezit administrativu a logistiku orientovat ve prospěch bojových jednotek a útvarů.

Podnětem k vypracování plánu **ORION** byl nevyhovující stav infrastruktury pozemního vojska (zhruba 500 vojenských aglomerací, 13 výcvikových prostorů a přes 320 dalších prvků infrastruktury na celkem 130 tis. ha). Pozemní vojsko je dislokováno ve 308 posádkách, 42 vojenských objektů je na území SRN a 21 v zámoří. Tato situace způsobuje problémy v systému logistiky a má negativní vliv na proces výcviku a na celkovou připravenost ozbrojených sil.

Podle plánu **ORION** má být pozemní vojsko v průběhu 15 let redislokováno do 30 až 40 vojenských základen, štáb a ústřední orgány mají být rozmístěny v jednom komplexu. Mají se s tím mj. racionalizovat služby a uspořít značné finanční prostředky. Uvolněné objekty a výrobní kapacity mají být využity ve státním i soukromém sektoru.

Při procesu plánovaného slučování služeb logistiky se hledají postupy a nové struktury k odstranění duplicity v činnosti jednotlivých služeb. **Slučovat se mají především služby se shodnými nebo podobnými úkoly.**

Nová organizace velení a logistiky má zajistit plynulý přechod z mírového stavu na krizový a válečný. Veškerá odpovědnost za velení a logistiku má být přenesena na vojskové velitele již v době míru. Náčelníkům služeb má být poskytnuta větší volnost v oblasti organizace a provozu podřízených objektů a zařízení. Bude nutné nově rozložit velitelské pravomoci a reorganizovat služby logistiky. Uvádí se, že současný "archaický" systém je ne hospodárný a vede ke třístění zdrojů. Např. útvary dojíždějí do vzdálených skladů příslušného vojenského okruhu i tehdy, když v blízkosti jsou tytéž sklady jiného vojenského okruhu. Od tohoto regionálního systému logistiky se upouští. Např. vrtulníky jsou náhradními díly již zabezpečovány bez ohledu na příslušnost k vojenskému okruhu.

Podle plánu **Armáda 2000** je logistika založena na principu uplatňování velitelské pravomoci také u útvarů, jednotek a zařízení logistiky a na odpovědnosti náčelníků ústředních správ vojsk a služeb náčelníkovi štábu příslušného druhu vojska. Vojska a služby týlového a technického zabezpečení tvoří jednotky, které jsou součástí vojsk (jsou podřízeny na všech stupních jejich velení) a objekty a zařízení podřízené náčelníkům ústředních správ prostřednictvím náčelníků místních správ.

Integrace logistiky by měla podle některých názorů mj. zahrnovat i zavedení funkcí:

- * Zástupců velitelů armádních sborů a sil pro rychlé zasazení pro logistiku (s cílem zprostit vyšší velitele úkolů neoperačního charakteru).

- * Důstojníků výzbrojního vojska, hospodářské služby, zdravotnické služby a služby PHM ve štábech divizí a armádních sborů odpovědných za propojení daného druhu vojsk a služeb s ústředními a místními správami v otázkách logistiky.

Vyšší autonomie řízení služeb má vyplývat z jejich přímé odpovědnosti v oblasti logistiky. Hospodářská služba, zdravotnická služba, služba PHM i národní služba mají být podřízeny vojenským obvodům.

Velitelé vojenských okruhů nebo obvodů pozemního vojska mají nést odpovědnost v těchto oblastech:

- Využití služeb v případě vyžádání, naléhavosti a pro teritoriální operační obranu.

- Řešení vážných rozporů mezi zabezpečovanými vojsky a službami (mají pravomoc v těchto případech rozhodnout s ohledem k prioritám stanoveným náčelníkem štábu pozemního vojska).

Se zřetelem k zásadám reformy a k dosavadním výsledkům experimentu se zavedením dvou služeb a výzbrojního vojska bylo předloženo k posouzení modelové postavení hospodářské služby výzbrojního vojska a ženijní služby (zdravotnická služba a služba PHM jsou společné pro druhy ozbrojených sil, jejich ústřední správy jsou podřízeny štábu ozbrojených sil).

V hospodářské službě se nepředpokládají změny její centrální struktury a vševojskového zaměření. Ke změnám má dojít v některých orgánech velení. Funkce související se zásobováním mají být popřípadě rozděleny mezi ústřední administrativu a náčelníka hospodářské služby velitelství obvodu, který by v rámci svých pravomocí vojenský obvod spravoval.

Okružová hospodářsko-administrativní střediska, proviantní a výstrojná zařízení (správy, úseky) mají spadat pod ministerstvo obrany. Počítá se, že dojde ke snížení jejich počtů a rozsáhlým zaváděním výpočetní techniky.

Hospodářská služba se má více zaměřit na řešení právních problémů a na administrativu, má plnit tyto úkoly zejména při operačních velitelstvích.

U jednotek výzbrojního vojska rozlišuje plán **Armáda 2000** integrované logistické zabezpečení vojsk - **mobilní část a stacionární část** (objekty a zařízení).

Priorita operačního aspektu vede k rozšíření struktury organického integrovaného logistického zabezpečení a přibližuje se válečné struktuře.

Rozvoj integrovaného logistického zabezpečení vyžaduje zavedení systému uplatňovaného v 15. tankové a 7. pěší divízi, silách pro rychlé zasazení a ve francouzských divíziích v SRN i do všech ostatních divízií pozemního vojska. Mimo jiné, jsou zásobovací roty organickou součástí těchto vybraných divízií.

Stacionární část (objekty a zařízení) má přejít od podřízenosti vojenským okruhům (od teritoriální podřízenosti) do podřízenosti ministerstva obrany (týká se to celkem 21 okruhových objektů a zařízení). Celkově vyšší počet objektů a zařízení výzbrojního vojska (41) bude ale zřejmě vyžadovat zřízení mezičlánku, např. zřízení funkcí místních náčelníků s pravomocí na území vojenského okruhu.

Změny v ženijní službě se nemají týkat ženijního vojska.

Ženijní služba má mít nadále pouze tři hierarchické stupně:

- * ústřední ženijní správa,
- * ženijní správa,
- * ženijní objekty a zařízení.

Ženijní služba pracuje pro všechny složky pozemního vojska, téměř z 50 % i pro ostatní (vojenské letectvo a námořnictvo, četnictvo, Vládní výbor pro výzbroj). Předpokládá se, že řízení veškeré její činnosti by usnadnila komise pro infrastrukturu, zřizovaná při vojenských obvodech. Komisi by měl řídit velitel vojenského obvodu, sekretariát by zajistila ženijní správa, na práci komise by se podílely další zainteresované strany. Komise by se také vyjadřovala k decentralizovanému využití úvěrů a úvěrů, které nemají vojenské útvary přímo k dispozici. Využití těchto úvěrů by tak bylo celkově sledováno.

Základny pozemního vojska mají mít podle plánu ORION buňky pro infrastrukturu, řízené nižším důstojníkem ženijního vojska nebo absolventem Vysoké školy ženijního vojska, který by zabezpečoval integraci této služby v ozbrojených silách. Buňka pro infrastrukturu (podřízená veliteli základny) s odborným personálem by po technické stránce měla spadat přímo pod ženijní správu. Měla by také zabezpečovat celou oblast údržby nemovitostí (pronajatých i ve vlastnictví ozbrojených sil).

V současné době usiluje pozemní vojsko o stabilizaci záloh a **zdokonalení systému mobilizace** realizací desetiletého plánu valorizace mobilizace. Do konce roku 1992 byla již zdokonalena mobilizační infrastruktura a zavedeny řídicí systémy **SURIOT** (automatizovaná kartotéka ústřední správy národní služby), **SYGEOR** (systém řízení důstojníků v záloze) a **SAF** (automatizovaný systém na podporu činnosti mobilizačních orgánů u útvaru).

PROSTŘEDKY SLUŽBY ZÁSOBOVÁNÍ POHONNÝMI HMOTAMI

Personál služby PHM má 2000 osob, z toho zhruba jedna čtvrtina jsou vojáci. Je organizována na ústřední ředitelství a okruhové základny. Má k dispozici přibližně 100 skladů (z toho 50 samostatných skladů, 40 skladů na základnách ozbrojených sil a 10 skladů v zahraničí). V podzemních skladech je uloženo 70 % zásob pohonných hmot, celkové zásoby PHM se uvádějí ve výši 600 000 m³.

Služba PHM má k dispozici 230 železničních cisternových vozů, 90 cisternových automobilů s nádrží 30 m³, 90 cisternových automobilů na 15 m³, 160 cisternových automobilů-plniců 15 m³ a 125 plniců 30 m³.

Zavedené **prostředky pro přepravu pohonných hmot v operačním týlu** se téměř neliší od prostředků používaných v civilním sektoru.

STAV A PERSPEKTIVY Zbrojního průmyslu

Mezi evropskými státy NATO dosáhla Francie nejvyšší míry zbrojní autarkie v letech 1985 až 1989 zhruba 95 % (Velká Británie 90 %, SRN 85 %). V roce 1990 poskytoval ozbrojeným silám Francie domácí průmysl 96 % nakupované vojenské techniky a materiálu. Relativně nízkých cen bylo dosaženo vysokou sériovostí výroby, která byla umožněna zbrojním vývozem (podíl vývozu se pohyboval na hranici 40 %).

Koncem 80. let se zbrojní vývoz snižoval (ze 61 mld. FRF na 20 mld. FRF). Nové zbrojní objednávky do oblastí Středního východu získaly převážně USA.

Ztráta zahraničních trhů vedla ke snížení sériovosti výroby a následnému zvýšení cen. V podmínkách stagnace a snižování vojenského rozpočtu dochází i ke snižování, rušení nebo odkládání výroby pro francouzské ozbrojené síly.

Podle prohlášení ministra obrany v parlamentu *"Na jedné straně jsou náklady na vývoj, výrobu a akvizici takové, že nemůžeme zajistit pokrytí všech potřeb ozbrojených sil. Na druhé straně se na zúženém trhu zostřuje konkurence jiných států, zejména USA"*.

Zbrojní průmysl se má nové situaci přizpůsobit rozšiřováním evropské zbrojní spolupráce, zvyšováním podílu civilní produkce a konverzí. Jako příklad úspěšně se rozvíjející spolupráce uvedl ministr obrany, že **nová technika je z více než 30 % vyvíjena v rámci mezinárodní spolupráce.** Nutnou podmínkou zbrojní spolupráce je sladění požadavků generálních štábů.

V celkem sedmi dosavadních zákonech o vojenském programování (střednědobých plánech vyzbrojování) byla zdůrazněna priorita výstavby jaderných sil (i v zákonu o vojenském programování na období let 1990 až 1993, schváleného parlamentem v říjnu 1989). V polovině roku 1991 rozhodla rada obrany zrušit projekt mobilní pozemní strategické řízené střely S 45. Snížen byl i počet jaderných pokusů (ročně 6 místo 8). Z iniciativy prezidenta neuskutečnila Francie v roce 1990 žádný pokusný jaderný výbuch. Plánovaný počet operačně taktických řízených střel HADES se snižoval z původních 120 ks, postupně až na 30 řízených střel. Počet zaměstnanců zbrojního průmyslu se snížil o 50 až 1000 tisíc osob.

-MW-